

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/60/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010223
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3622010223.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom mesto C., okres C., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písm. b), odsek 3 písm. a) Tr. zákona účinného do 15. marca 2024 s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona účinného do 15. marca 2024, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 03. septembra 2024 odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske zo dňa 18. marca 2024 pod sp. zn. PE-1T/77/2022 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátorky z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske zo dňa 18. marca 2024 pod sp. zn. PE-1T/77/2022, na podklade podanej obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 06. decembra 2022 pod č. k. Pv 156/21/3305-41, doručenej bývalému Okresnému súdu Partizánske dňa 06. decembra 2022 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z trestného činu prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písm. b), odsek 3 písm. a) Tr. zákona účinného do 15. marca 2024 s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona účinného do 15. marca 2024 na tom skutkovom základe, že

ako rodičia s už právoplatne odsúdenou D. E. z nedbanlivosti umožnili svojmu synovi mal. F. B., nar. XX.XX.XXXX, žiakovi 9. ročníka G. H. G., I. E. J. XXXX/XX, C. v dobe od 04.09.2020 do 18.06.2021, teda v školskom roku 2020/2021 v C. viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v C. na jeho dochádzku do školy, nevenovali pozornosť jeho výchove, nezaujímal sa o jeho dochádzku do školy, umožnili mu záškoláctvo a tým mal mal. F. B., nar. XX.XX.XXXX v školskom roku 2020/2021 559 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svojho maloletého syna vystavili nebezpečenstvu spustnutia,

Za tento trestný čin bol obžalovanému doslovne takto uložený trest:

„Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. I/, písm. n/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.“

Aj keď s predmetným trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, okresný súd výrokom o náhrade škody nerozhodol.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v lehote 15-tich dní odo dňa jeho vyhlásenia (v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátorky) napadla písomným odvolaním v neprospech obžalovaného prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske, ktorá v dôvodoch odvolania uviedla doslovne nasledovné:

„Výrok o treste napadnutého rozsudku považujem za nezákonný, nakoľko uložený trest je v rozpore s ustanovením § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ako aj v rozpore so zásadami ukladania trestov. Nesúhlasím s tvrdením súdu obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že pri ukladaní druhu trestu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosť jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok a má postihovať len páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Mám za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery v predmetnej veci nepostupoval podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a tiež dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

V danom prípade prichádzalo do úvahy uložiť obžalovanému A. B. súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a to vzhľadom na to, že v danom prípade súd odsúdil obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a to rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/85/2020 zo dňa 16.03.2022, právoplatný dňa 19.05.2022, ktorým bol odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona, ktorý skutok spáchal 19.05.2019 a rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2020 zo dňa 02.08.2022, právoplatný dňa 08.11.2022, ktorým bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ktorý skutok spáchal dňa 23.01.2020. Keďže súd prvého stupňa nepostupoval podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, neprihliadol u obžalovaného ani na priťažujúcu okolnosť, na ktorú bolo u neho potrebné prihliadnuť, a to na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. Súd prvého stupňa nepostupoval pri rozhodnutí ani podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, keďže uložil trest miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, a to rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2020 zo dňa 02.08.2022, právoplatný dňa 08.11.2022, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody na 1 rok 6 mesiacov s podmieneným dokladom na skúšobnú dobu 2 roky, ale mu uložil trest odňatia slobody na 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov, súd prvého stupňa tiež nezrušil výrok o treste uloženom obžalovanému skorším rozsudkom, a to výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2020 zo dňa 02.08.2022, právoplatný dňa 08.11.2022.

Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, t. j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov.

Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilé pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov a nemôže vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Práve naopak.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. PE-1T/77/2022-291 zo dňa 18.03.2024,

a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému A. B. súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu pri strede zákonného rozpätia s tým, aby uložený súhrnný trest nebol miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2020 zo dňa 02.08.2022, právoplatným dňa 08.11.2022, a súčasne, aby podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2020 zo dňa 02.08.2022, právoplatný dňa 08.11.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.“

Obžalovaný sa k písomným dôvodom odvolania vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu písomne tak, že doslovne uviedol:

„S odôvodnením odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske uvádzam, že samosudca Okresného súdu Prievidza sa na stranách 3, 4 a 5 odôvodnenia rozsudku veľmi podrobne zaoberal osobou obžalovaného ako aj zákonnými zásadami pre ukladanie trestov a rozhodol zákonne.

Okrem toho k otázke poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je potrebné uviesť, že poslednou novelou Trestného zákona Zák. č. 40/2024 Z.z.), účinnou od 6. augusta 2024 sa zmenil prístup k tzv. váženiu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich prípadne zistená prítomnosť by už nemala mať podstatný rozhodujúci vplyv na ukladanie trestu.

Ak teda bude odvolací súd rozhodovať o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske, ktorá v odôvodnení odvolania navrhuje, aby po prípadnom zrušení prvostupňového rozsudku odvolacím súdom tento sám rozhodol a navrhuje, aby obžalovanému odvolací súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l), ale iba poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, navrhujem odvolacieho súdu, aby k otázke poľahčujúcich a priťažujúcich okolností postupoval už v súlade s aktuálnym právnym stavom, platným od 6. augusta 2024, keď poslednou novelou Trestného zákona Zák. č. 40/2024 Z.z.) sa zmenil prístup k tzv. váženiu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich prípadne zistená prítomnosť by už nemala mať podstatný rozhodujúci vplyv na ukladanie trestu.

Na záver uvádzam, že písomné odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 21. marca 2024, odôvodnené písomne dňa 8. júla 2024 považujem za nedôvodné a navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne toto odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodné.“

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, za splnenia všetkých procesných podmienok aj v súlade s ustanovením § 293 odsek 5 Tr. poriadku, v rámci konečného návrhu uviedla, že sa aj naďalej stotožňuje s odvolaním podriadenej prokurátorky a s dôvodmi, na ktoré poukázala v písomnom odôvodnení odvolania a navrhla, aby odvolací súd rozhodol tam spôsobom uvedeným.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich písomné vyjadrenie k dôvodom odvolania prokurátorky, ktoré navrhol ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť. Dodal, že akýkoľvek iný trest nebude viesť k lepšej náprave obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, na podklade podaného odvolania prokurátorky v neprospech obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 31. júla 2024, na verejnom zasadnutí dňa 03. septembra 2024 postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorkou napadnutého výroku o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky, aj napriek tomu, že je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je ale dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade výlučne iba pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý

nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávnych sankcií obžalovanému, t. j. pri určení druhu a výmery trestu, teda pri treste odňatia slobody ako aj spôsobe určenia jeho výkonu. V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd správne v čase svojho rozhodovania aplikoval Tr. zákon v znení účinnom do 15. marca 2024. Správne tiež dospel k záveru, že v prejednávacom a posudzovanom prípade neprichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu obžalovaného Okresným súdom Partizánske pod sp. zn.: 2T/56/2020 a 1T/85/2020 tak, ako sa toho domáhala nesprávne aj prokurátorka podaným odvolaním, pričom okresný súd správne a zrozumiteľne a akceptovateľne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku, že v tomto prípade ide o recidívu, pretože rozhodujúcim okamihom bolo pre jej určenie doručenie trestného rozkazu v uvedenej trestnej veci obžalovaného Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 2T/56/2020. Rovnako správne preto okresný súd, čo opäť zrozumiteľne a akceptovateľne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku správne uložil obžalovanému samostatný trest odňatia slobody so správnou identifikáciou a priznaním poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona a nepričítaním príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a potom obžalovanému opäť pri správnom a zákonomnom postupe podľa § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona podľa § 211 odsek 3 Tr. zákona uložil obžalovanému výchovný trest odňatia slobody, nespojený s jeho bezprostredným výkonom na samej dolnej hranici zákonom upravenej výmery od 6 mesiacov do 3 troch rokov a 6 mesiacov, vo výmere 6 mesiacov s určením primeranej skúšobnej doby podľa §§ 49 odsek 1 písm. a) a 50 odsek 1 Tr. zákona na 12 dvanásť mesiacov (na samej dolnej hranici zákonného rozpätia od 1 do 5 rokov). Aj krajský súd dospel k totožnému záveru ako okresný súd, že na dosiahnutie očakávaného účelu trestu podľa § 34 Tr. zákona bude obžalovanému postačovať takto uložený výchovný samostatný trest odňatia slobody, ktorý súčasne vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd napadnuté rozhodnutie vo všetkých smeroch správne, zrozumiteľne a akceptovateľne odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku, s ktorým odôvodnením sa krajský súd v celom rozsahu a bez výhrad stotožnil a preto takto kvalifikované rozhodnutie a jeho odôvodnenie oprávňuje krajský súd pri existencii jednoty rozhodovania prvostupňového a druhostupňového konania v ďalších detailoch odkázať na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu. Napadnutý rozsudok okresného súdu je totiž vecne správny a zákonný aj v jeho odvolaním prokurátorky napadnutej časti výroku o treste.

Pre úplnosť krajský súd uvádza, že okresný súd nepochybil, keď nerozhodol výrokom v rámci adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody, pretože nemal žiaden zákonný podklad pre takýto procesný postup, keďže poškodený materiálny nárok na náhradu škody neuplatňoval.

V posudzovanom prípade krajský súd nezistil relevantné skutočnosti, ktoré by ho mali viesť k aplikácii ustanovení Trestného zákona v znení účinnom od 15. marca 2024.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.